

med Landdistrikterne faa at udrede i Formue- og Indkomstskat. Som jeg vil faa Lejlighed til nærmere at udvikle og paa- vise, er Lovforslaget imidlertid i den Skik- kelse, hvori det foreligger senest fra den høje Regering og saaledes som Resultatet deraf vil blive, hvis den høje Regerings Beregning fra 1897 er blot nogenlunde rigtig, affattet saaledes, at det ikke paa langt nær gør Ret og Skel mod Landkom- munerne, og der vil derfor sikkert ikke være nogen som helst Grund til yderligere at begunstige Bykommunerne, som jo væ- sentlig faa Andel i Bygningskatten, ved at overføre hele Bygningsafgiften, og naar det anføres, at Bykommunernes Udgifter i de senere Aar ere voksede, er det selv- følgerlig noget, som i fuldt saa høj Grad og forholdsvis set i endnu højere Grad har været Tilfældet omkring i Landkommu- nerne. Det er jo noget, som vi alle- sammen kende, at Aar efter Aar ere Land- kommunernes, baade Sogne- og Amts- kommunernes Udgifter og dermed deres Skatteudskrivning, vokset og atter vokset, saaledes at det er ganske umuligt at faa Øje paa nogen Nedgang og ganske umuligt at faa Øje paa, hvorledes nogen Nedgang skulde komme, undtagen gennem det foreliggende Forslag. Og naar det siges, at Bykommu- nerne i Sammenligning med Landdistrik- terne faa saa store Beløb at udrede i Formue- og Indkomstskat, er det for det første noget, der først vil vise sig, naar Loven kommer til at træde i Kraft, naar Skatten bliver sat og bliver opkrævet; først da vil det vise sig, om virkelig Be- boerne af Bykommunerne komme til at udrede et forholdsvis større Beløb af disse ny Statsskatter end Beboerne af Land- kommunerne. Det er noget, som der vist- nok kan være en Del Tvivl om. Men der- til kommer, at denne Betragtning fra det ærede Medlems Side i sig selv er uholdbar, thi naar Talen er om at udskrive en ny Skat, udskrive en Skat paa ny Skatte- objekter, der hidtil have været skattefri, paa Indkomst og Formue, saa maa Skat- terne nødvendigvis udskrives og komme fra de Steder, hvor Indkomsten og Formuen findes, og hvis det skulde forholde sig rig- tigt, som det ærede Mindretal siger, at det forholdsvis mest vil blive i Byerne, saa er det ikke nogen som helst Grund til at man derfor skulde overføre mere til Byerne, end man ellers i og for sig finder rigtigt. Thi skulde det være Meningen, at de Skatter, der overføres, absolut skulde fordeles i det samme Forhold som det, hvori de ny Skatter komme ind, kunde man jo, til en

vis Grad i alt Fald, spare sig den hele Ulejlighed. Jeg tror af disse Grunde, at det Krav, der er stillet af det ærede Mindretal om at faa hele Bygningsafgiften overført til Kommunerne, medens efter Lovforslaget kun $\frac{3}{4}$ af denne skal over- føres, er ganske ubeføjet.

Det ærede Mindretal finder en yder- ligere Grund til at forlange en saadan yder- ligere Overførelse gennem den Skade, Lov- forslaget, hvis det vedtages, skulde forvolde Kjøbenhavns Kommunes Regnskab, altsaa ikke just de enkelte Indbyggere i Kjøben- havn. Skaden skulde bestaa i, at Lovfor- slaget skulde indskrænke Muligheden for Kjøbenhavns Kommune af at kunne faa sine aarlige Indtægter til at dække sine aarlige Udgifter. Det ærede Mindretal opstiller i den Anledning en Beregning, hvori det gøres gældende, at efter Lovfor- slaget, som det blev forelagt den 22de Jä- nuar 1897, vilde Kjøbenhavns Kommune have faaet et Overskud af 215,000 Kr. i sit Regnskab, idet Kjøbenhavns Kommune da vilde have faaet overført 1,098,000 Kr., men vilde være bleven afskaaren fra at ud- skrive mere end 2 pCt. i Indkomstskat, og den Tredjedel af Indkomstskatten, som Kjøbenhavns Kommune vilde være afskaa- ren fra at udskrive hos sine Skatteydere, vilde udgøre 883,000 Kr., saa at Kom- munen ved Overførelsen vilde faa et Over- skud paa 215,000 Kr. Det ærede Mindre- tal gør dernæst gældende, at efter Stats- og Kommuneregnskaberne for 1898 bliver Forskellen mellem de overførte Stats- skatters Beløb og $\frac{1}{3}$ af Indkomstskatten kun 128,000 Kr., og at efter Stats- og Kommunebudgetterne for 1900 vil det kunne siges, at det beregnede Overskud endog vil forvandle sig til et Tab paa ca. 25,000 Kr., og at dette Tab vil have en stigende Ten- dens, da Bygningsafgiftens Vækst foregaar langsommere end Indkomstskattens.

Det er et Regnestykke, som der kan siges overmaade meget imod, og da navn- lig det, at det aldeles ikke er rigtigt. Det er rigtigt, at i Motiverne til det Lov- forslag, der er opført under Nr. 3 paa Dagsordenen, var der af den daværende høje Regering anstillet en Beregning, hvor- efter ca. $\frac{1}{3}$ af Kjøbenhavns Kommunes Indkomstskat antoges at vilde udgøre 883,000 Kr. Dette Resultat var byg- get paa en Beregning efter Kjøbenhavns Regnskab fra 1895, det sidste Regnskab, som den Gang forelaa. Den daværende Regering kunde selvfølgelig ikke benytte andre Oplysninger end dem, den sad inde med, og det var saaledes ganske korrekt,